

WITAM SERDECZNIE RODZICÓW I DZIECI

ZAPRASZAM DO WSPÓLNYCH ZAJĘĆ

Wtorek: 16.06.2020 r.

Temat: Przekazywanie wartości i norm postępowania.

Cele: dziecko:

- uczy się, że należy dzielić się nie tylko dobrami materialnymi,
- uczy się sprawiania radości innym, empatii
- kształtuje umiejętność czerpania radości z dzielenia się i współdziałania z innymi,
- wzmacnia samoocenę.

Pomoce: kłębek nici, piłeczka, treść bajki terapeutycznej: „Bajka o Ciepłym i Puchatym”.

Przebieg zajęcia

- 1. Zabawa „Iskierka powitania”.** Rodzic siada wspólnie z dzieckiem naprzeciwko siebie i witają się przekazując sobie uśmiech i iskierkę (uściśnięcie dłoni).
- 2. Zabawa „Nić wiadomości.”**
Rodzic podaje dziecku rozwinięty kłębek nici, dziecko zwijając kłębek mówi przynajmniej jedną dobrą cechę o sobie. Następnie dziecko daje kłębek rodzicowi, który robi to samo. Ćwiczenie to ma na celu wzmocnienie samooceny.
- 3. Zabawa „Emocje”.** Rodzic z dzieckiem siedzi naprzeciwko siebie i wypowiadają się na temat przyczyn dobrego i złego samopoczucia. Rzucają do siebie piłeczkę. Ten, kto ją złapie mówi:
 - Mam dobre samopoczucie, gdy
 - Mam złe samopoczucie, gdy

- 4. Zabawa „Chętnie się z tobą podzielę”.** Rodzic uświadamia dziecku ideę dzielenia się. Dziecko z rodzicem zastanawia się wspólnie, czym można się dzielić np: kanapkami, słodyczami, kredkami, uśmiechem, dobrym słowem, dobrą radą, przyjaźnią.
- 5. Czytanie bajki „Ciepłym i Puchatym” . Dziecko siada sobie wygodnie, uważnie słucha bajki czytanej przez rodzica.**

Bardzo dawno temu, gdzieś daleko, było dobre miasto. Jego mieszkańcy żyli szczęśliwie, śmiali się, bawili i nigdy nie chorowali. W mieście tym było bardzo dużo puchatego i puszystego. Puchate było miękkie, puszyste, bardzo lekkie i miłe w dotyku. Ludzie mieli taki zwyczaj, że, kiedy spotykali się ze sobą, dzielili się puchatym i puszystym mówiąc: „Tobie puchate i mnie puchate, mnie puchate i Tobie puchate”. A kiedy się dzielili puchate i puszyste rosło i było go jeszcze więcej. Tak trwało bardzo długo i ludzie nauczyli się, że kiedy puchate i puszyste rośnie ich życie staje się piękniejsze, serca wypełniają się miłością, a ciało jest zdrowsze.

Pewnego dnia do szczęśliwego miasta przybyła czarownica. Czarownica jeździła po całym świecie i sprzedawała ludziom swoje czary i lekarstwa. Jednak w dobrym mieście nikt nie chciał kupować lekarstw i nie potrzebował czarów, bo wszyscy byli zdrowi i szczęśliwi.

Czarownica chodziła po mieście przyglądała się ludziom i ich zwyczajom i nie rozumiała, dlaczego nie może niczego sprzedać. Po pewnym czasie zorientowała się, że wszystkiemu winne jest puchate. Kiedyś obserwując jak ludzie się nim dzielą postanowiła uwolnić ich od puchatego i puszystego i powiedziała do jednego z mieszkańców: „Wiesz? To puszyste i puchate, które dostałeś od swojego przyjaciela, to wcale nie było jego ciepłe i puchate. On oddał Ci tylko to, co wczoraj dostał od Ciebie”. A do innego mieszkańca powiedziała: „Czy zauważyłeś, że Twój sąsiad dał Ci wczoraj mniej ciepłego i puchatego niż Ty dałeś jemu?”

Krążyła po mieście tak długo, aż zatrąła ludziom serca i ludzie zaczęli się sobie nieufnie przyglądać. Coraz rzadziej dzielili się puchatym i puszystym i chowali je w domach i szufladach zazdrośnie strzegąc i bojąc się, że je stracą. A puszystego i puchatego, którym nikt się nie dzielił było coraz mniej. Pewnego dnia czarownica dała jednemu z mieszkańców trochę kolczatego i powiedziała: „Tobie kolczaste i mnie kolczaste, mnie

kolczaste i Tobie kolczaste”. I kolczaste urosło. Ludzie zaczęli się dzielić ze sobą kolczastym. Pojawiły się choroby, szczęście zaczęło znikać z dobrego miasta, a ludzie stali się smutni i niemili dla siebie. Mijały dni, miesiące i lata. Czarownica sprzedawała ludziom swoje lekarstwa i stawała się coraz bogatsza. Kiedy potrzebowała więcej pieniędzy dzieliła się z ludźmi kolczastym i wtedy ludzie więcej chorowali i przychodzili do niej po leki. Szczęśliwie, dwoje dzieci bawiąc się ze sobą na strychu znalazło w starej skrzyni puszyste i puchate, które dorośli dawno temu schowali, żeby nikt im nie zabrał. Kiedy je oglądali rozerwali je na dwa kawałki i podzielili między siebie. I puszyste i puchate natychmiast urosło, a dzieci poczuły, że w ich sercach pojawiła się jakaś radosna nuta. Pobiegły do rodziców i podzieliły się z nimi mówiąc: „Tobie puchate i mnie puchate”. I puchate znów urosło. Od tej chwili ludzie zaczęli ponownie dzielić się ze sobą puszystym i puchatym i w ich sercach pojawiło się więcej szczęścia i radości, a ciała mniej chorowały. Wtedy przypomnieli sobie o starym zwyczaju i dawnych czasach. Wypędzili złą czarownicę i starali się dzielić jak największą ilością puszystego i puchatego. Jednak w ich mieście istniało także kolczaste, które kiedyś podarowała im czarownica. I odtąd ciepłe i puchate krąży między ludźmi na przemian z kolczastym i tylko od ludzi zależy, czym się ze sobą dzielą. A to, czym się podzielą rośnie wypełniając ich serca i myśli.

Po przeczytaniu bajki Rodzic tłumaczy dziecku:

To ciepłe i puchate to **MIŁOŚĆ, DOBRO, SZCZĘŚCIE**. Im więcej jej dajesz, tym więcej jej otrzymujesz. Ważne jest, co nosisz w swoim sercu. Jeśli Twoje serce przepiękne jest miłością, dobrocią, to w myśl zasady: „ To co dajesz, do ciebie wraca”, będziesz tym obdarowywany.

A to zimne i kolczaste, to **STRACH, ZŁO, GNIEW** – przeciwieństwo miłości. To my wybieramy, co zagości w naszych sercach, to jest tylko i wyłącznie nasza wolna wola i decyzja. **Życzę wszystkim by wybrali to ciepłe i puchate.**

Dobrej zabawy– Pani Mirka☺